

Глумлива бруду простота

Володимир Ліпкан

Якого кольору буває **бруд**? Та будь-якого!
Брудними можуть бути: дія, погляди і слово.
Брудні — бувають після ігор чисті діти,
Брудні — думки через нестачу розуму й освіти.

Ідеї і світогляд, гадки й помисли,
Формують всі вони барвисті домисли.
Бо **Чистота** для бруду протилежність є,
По суті не така і заперечує усе.

В одвічній протилежності бруд з **Чистотою** прибуває,
Себе він помилково самосуттю убачає.
Однак без **Чистоти** там ницість бруду не існує,
Бо бруд є зайвість, що бездумно світ руйнує.

У вікодавнім сперечанні з **Чистотою**,
Де дух зловонний, сморідний, із піною густою,
Бруд **покривалом простоти** як спрут, прикрився.
Тим часом: **бруд у простоту перетворився**.

Бруд — простота убивць, карателів й катів,
Вона на смерть веде безгрішників, всіх чистих, добряків.
Тональність вироків, бездумність рішень політичних,
Волюнтаризм, свавілля владців і хабарництво дотичних,
Повсюди гірські ріки сліз, нещадних злигоднів і крові
Все просто: простота — шлях бруду до Краси неволі.

В орнаменті народного етнічного фольклору,
Під бурі звуків пісень, музики і співів хору,
На ешафот **Добро** і **Чистоту** останньою дорогою ведуть,
Для бруду свято: в Жертву "зайве" принесуть.

В неволі чистих й добрих спонукають,
У "**простоті відсутності**" їм дорікають.
Мовляв: "Так складно **Чистих** розуміти,
Нам легше покарати, знищити їх, згеноцидити і просто вбити!"

Бруд — простота страшніша за крадіжку є,
Засліплені бувають наші чисті очі.
І через нас почасти вершник смерті дме
Невпинно він крокує, як завсігди й геть охоче.
"Простішим будь, — частенько чуємо слова, —
Зведи слова лишень до змісту!"
Він простоти голодної йде обертом вся голова,
Бо з простаків складаються держави й місто.

Міста, держави, соціальні системи —
Бруд в голові, плебейська *простота* — всі в темі.
Під маскою брудною шолудива й примітивна *простота*,
Все знищують: вирує зграя, кліка й розумова ліміта.

Наразі: з кого більшість ми складаємо?
І що як залишок в остатку ми сухому маємо:
Прості — які угроблюють весь світ, мерзенно всіх вбивають,
Геть опустивши бруднії й гидкі забрала цілковито винищають.
І **Чисті** — меншість, ще не згроблена, і вартісно не переважна...
Така на разі доля світ спіткала: будемо уважні!

Під маскою святоші ця зухвала *простота*,
Настільки є цинічна, а всередині — пуста.
По світу шабаші криваві, дикі спричиняє,
Світ **Чистоти й Добра** невпинно забрудняє.

Вже дуже близько небезпечна та межа,
Червоні лінії відчутні й невблаганні.
Дедалі простота здебільшого стає чужа,
Бо людство проживає миті начебто останні.

Пусті душонки викривляють власнії німі обличчя.
Прийди до нас, природня **Чистота й Краса!**
Розкрий нам величний й могутній світ **Добра** величчя,
Дай шанс нам, людству, вірити і втілити ці чудеса!

За мотивами Валентина Гафта

23.02.2026